

Arrest

nr. 322 947 van 7 maart 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. C. VANHALST
Osseghemstraat 275/4
1080 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 21 oktober 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 september 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 december 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen hun advocaat J. VANHALST.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij, D. G., luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde en Georgische staatsburger te zijn van 34 jaar oud. U werd geboren te Telavi en verbleef te Tbilisi tot uw vlucht uit Geo. U verklaarde dat u deelnam aan een protest op 5 mei in Tbilisi. U werd tegengehouden door de politie en vastgehouden gedurende de nacht. Daar werd u slecht behandeld en beledigd. U werd de daaropvolgende ochtend vrijgelaten waarop u naar huis ging. Diezelfde dag op 6 mei keerde u terug naar desbetreffend politiekantoor om een klacht in te dienen, de politie registreerde deze niet en toonde u de deur. De daaropvolgende dag klopte er iemand aan uw deur en toen u opende werd u naar buiten gebracht waarop drie mannen u fysiek belaagden en u vroegen waarom u meedeed met zulke acties. U ging met uw verwondingen naar het ziekenhuis in Gorogba waar u gedurende vijf dagen verbleef. U kreeg geen documenten van het ziekenhuis betreffende uw verblijf en een kennis van u die daar werkte verklaarde dat het ziekenhuis dit was omdat er werd gebeld naar hen. U bleef nog enkele dagen thuis en trachtte het

land op 24 of 25 mei te verlaten, maar u miste uw vlucht. U keerde terug tot u op 3 juni het land verliet en reisde naar België waar u aankwam op 5 juni en u uw verzoek de volgende dag indiende.

Ter staving van uw verklaringen legde u de volgende documenten neer: Uw paspoort, uw identiteitskaart, uw huwelijksakte, het paspoort en de identiteitskaart van uw echtgenote en het paspoort van uw dochter.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na een grondige analyse door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd aannemelijk te maken dat u in Georgië een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers uw relaas is ongeloofwaardig.

Vooreerst stelt het CGVS vast dat u weinig aannemelijke verklaringen aflegde betreffende uw deelname aan een protestactie in Tbilisi.

U verklaarde zo dat u op 5 mei 2024 was gaan protesteren in Tbilisi op de Rustavelilaan (CGVS p. 8, 11). Er werd u gevraagd of er veel personen aanwezig waren op die dag waarop u verklaarde dat er een aanzienlijke menigte was en bovendien ook veel personen gearresteerd werden (CGVS p. 10, 11). Echter blijkt uit informatie die is toegevoegd aan uw administratief dossier dat Tbilisi op die dag er quasi verlaten bijlag en er feitelijk geen protestacties waren die dag aangezien het orthodox Pasen, een feestdag in Georgië, en alles gesloten was. Uit verdere bevraging leek u zich zelfs niet bewust te zijn van het feit dat orthodox Pasen viel op 5 mei en toen u werd geconfronteerd met deze informatie volharde u louter in uw verklaringen dat er protesten waren en u daar was (CGVS p. 14-15). Dit doet ernstige vragen opkomen over uw geloofwaardigheid.

Voorts verklaarde u dat u na uw arrestatie op 5 mei gedurende een gehele nacht werd vastgehouden waarbij u geslagen en beledigd werd (CGVS p. 8, 12). U verklaarde dat u de daaropvolgende dag naar hetzelfde politiekantoor ging om klacht in te dienen waarbij de politie u niet wou helpen (CGVS p. 8). Het is opmerkelijk dat u koos om naar hetzelfde politiebureau waar u enkele uren voordien nog dermate slecht behandeld werd zou gaan om daar een klacht in te dienen aangezien er verschillende politiekantoren zijn in Tbilisi waar u terecht zou kunnen met uw klacht.

U verklaarde voorts dat de politie u hierna begon te viseren waarbij ze naar uw woning kwamen en u dermate toetakelde dat u vijf dagen in het hospitaal werd opgenomen (CGVS p. 8, 9, 13). Er werd u gevraagd of u enige documentatie had ter staving van uw verklaring waarop u zei dat er iemand had gebeld om het ziekenhuis te verplichten u niets te overhandigen qua documenten (CGVS p. 8, 9). Er werd u dan gevraagd of u enige factuur had (CGVS p. 10). Het is bevreemdend te noemen dat u louter omwille van bovenstaande redenen dermate gevisieerd zou worden door de politie. Dit zet uw geloofwaardigheid verder onder druk.

Al deze redenen samengenomen kan het CGVS geen geloof hechten aan uw deelname aan een manifestatie op 5 mei en de daaruit voortvloeiende vervolgingsfeiten.

De documenten die u neerlegde ter staving van uw verzoek weten bovenstaande appreciatie niet te wijzigen.

De paspoorten en identiteitskaarten van uzelf, uw echtgenote en uw dochter tonen louter uw identiteit aan, maar deze wordt niet in vraag gesteld door het CGVS. Uw huwelijksakte toont aan dat u gehuwd bent met M. B. (...), maar ook dit wordt niet in vraag gesteld door het CGVS.

Betreffende uw voormalige activiteiten bij de Nationale Beweging stelt het CGVS dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië een meerpartijenstelsel heeft en verkiezingen er doorgaans competitief verlopen, niettemin zowel tijdens de verkiezingscampagne als tijdens de verkiezingen onregelmatigheden voorkomen. In de praktijk bekleedt sinds de jaren 2000 slechts één partij een machtspositie. Actueel is de macht geconcentreerd bij Georgian Dream. Sinds het aantreden van de Georgian Dream-coalitie in 2012 raakte de Georgische samenleving ook sterk gepolariseerd.

Hoewel het recht op vrijheid van vergadering en van betoging doorgaans worden gerespecteerd en de ordediensten betogingen vaak succesvol faciliteren, is er in periodes van verhoogde maatschappelijke en/of politieke spanning occasioneel sprake van het gebruik van disproportioneel geweld door de ordediensten in het kader van betogingen. Tijdens betogingen arresteert de politie ook regelmatig betogers omwille van administratieve overtredingen. Dit kan gepaard gaan met geweld. Marteling en onmenselijke of vernederende behandeling door leden van de ordehandhaving vormen volgens de Public Defender de voorbije jaren echter niet langer een structureel probleem in Georgië. Arrestanten kunnen na arrestatie veroordeeld worden tot een administratieve boete of detentie. Deze administratieve sancties hebben een bekoelend effect op activisten en zijn bedoeld om het protest stil te leggen, maar leiden gewoonlijk niet tot systematische persoonsgerichte vervolging. Vertegenwoordigers van de media, oppositiefiguren en vooraanstaande activisten worden in

bepaalde situaties wel doelbewust gearresteerd tijdens betogingen. Vreedzame betogingen worden daarnaast soms verstoord door tegenbetogingen van agressieve groepen, wat kan uitmonden in onderlinge schermutselingen met fysiek geweld.

In verkiezingsperiodes kan de regering(spartij) druk uitoefenen op personen die politiek belangrijk zijn, hoofdzakelijk kandidaten voor oppositiepartijen, mensen die invloed hebben of actieve leden van gemeenteraden. Kiezers kunnen tijdens de verkiezingsperiode benaderd worden om te stemmen op de regerende partij. Deze intimidatiepogingen betreffen voornamelijk psychologische druk en zetten zich niet voort na afloop van de verkiezingen. Overheidsmedewerkers die stemmen ronselen voor de oppositie of hun voorkeur voor de oppositie publiekelijk uiten, riskeren hun job te verliezen. Fysiek geweld, strafrechtelijke vervolging en arrestaties zijn echter eerder uitzonderlijk. Doorgaans zijn er geen gevolgen indien de betrokkene niet ingaat op de eis om zijn politieke activiteiten op te geven of te stemmen op de regerende partij.

Actueel is er geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden. Hooggeplaatste opposanten/ critici staan wel bloot aan politiek gemotiveerde gerechtelijke vervolging waarbij fundamentele rechten worden geschonden. Dergelijke zaken worden doorgaans echter gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

In hoeverre opposanten/critici van het huidige regime omwille van hun politieke overtuigingen en/of activiteiten blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie, gerechtelijke vervolging en/of geweld vanwege de autoriteiten en/of derden en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken.

Gevraagd over uw politieke activiteiten verklaarde u zo dat u instond voor logistieke taken zoals het bijvullen van pennen of papieren in een bureau (CGVS p. 5). Verder verklaarde u dat u eigenlijk sinds 2020 ook niet meer actief betrokken was bij deze partij (Vragenlijst DVZ Nr. 3; CGVS p. 5-6). Bovendien werd u gevraagd of u nog problemen had gekend omwille van uw politieke activiteiten na uw terugkeer uit Zweden in 2021 waarop u verklaarde dat er kleine gebeurtenissen waren maar niets bijzonder (Verklaring DVZ Nr. 23, 33; CGVS p. 7). Echter verklaarde u op de DVZ ook dat u in 2021 nog meermaals fysiek werd aangevallen (Vragenlijst DVZ Nr. 3.5). Deze tegenstrijdige verklaringen doen ernstige twijfels opkomen over deze vermeende problemen, des te meer omdat u hier nooit iets tijdens uw persoonlijk onderhoud over wist te vermelden ondanks dat u hier verschillende kansen toe kreeg (CGVS p. 5-7, 14, 15). Voorts werd u gevraagd of u tussen 2022 en uw vlucht in midden 2024 nog problemen kende wegens uw voormalige lidmaatschap bij deze politieke partij waarop u verklaarde van niet (CGVS p. 14). Bijgevolg kan het CGVS niet stellen dat u omwille van uw voormalige activiteiten bij een politieke partij een concrete vrees voor vervolging zou hebben in Georgië.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, M. B., zijnde de echtgenote van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij wat haar verzoek betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepende partijen zich op de schending van artikel 3 EVRM, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van “*de principes van behoorlijk bestuur, het vertrouwensbeginsel, van de algemene zorgvuldigheidsplicht en dus een beoordelingsfout van het CGVS*”.

2.2.1. In de mate verzoekende partijen aanvoeren dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar terecht wordt gesteld dat in hoofde van eerste verzoekende partij geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld en dat aan de in hoofde van tweede verzoekende partij vastgestelde bijzondere procedurele noden op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

2.2.4. De Raad wijst er vooreerst op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.5. Blijkens hun verklaringen vrezen verzoekende partijen een terugkeer naar Georgië omdat eerste verzoekende partij er geïmagineerd wordt door de Georgische autoriteiten nadat zij deelnamen aan een protestactie op 5 mei 2024 in Tbilisi (notities CGVS D., p. 8; notities CGVS M., p. 6).

2.2.6. De Raad wijst er evenwel op dat in de bestreden beslissingen op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat verzoekende partijen hun deelname aan een protest op 5 mei 2024 in Tbilisi niet aannemelijk maken en derhalve evenmin de vervolgingsfeiten die eerste verzoekende partij omwille hiervan zou hebben gekend. In het bijzonder wordt er door verwerende partij op gewezen dat:

(i) eerste verzoekende partij weinig aannemelijke verklaringen aflegde betreffende haar deelname aan een protestactie in Tbilisi, nu zij verklaarde dat zij op 5 mei 2024 was gaan protesteren in Tbilisi op de Rustavelilaan en dat er hierbij een aanzienlijke menigte aanwezig was alsook veel personen gearresteerd werden, terwijl volgens informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Tbilisi op die dag er *quasi* verlaten bijlag en er feitelijk geen protestacties waren die dag aangezien het orthodox Pasen, een feestdag in Georgië, en alles gesloten was;

(ii) het verder opmerkelijk is dat zij de dag na haar arrestatie naar hetzelfde politiebureau ging als waar zij enkele uren voordien nog dermate slecht behandeld werd om aldaar een klacht in te dienen nu er verschillende politiekantoren in Tbilisi zijn waar zij terecht zou kunnen met haar klacht;

(iii) wat betreft haar verklaring dat de politie haar hierna begon te viseren waarbij men naar haar woning kwam en haar dermate toetakelde dat zij vijf dagen in het hospitaal werd opgenomen, (a) zij geen enkel bewijs bijbrengt van haar opname in het ziekenhuis en (b) het bevreemdend is dat de politie haar dermate zou viseren nadat zij een klacht trachtte in te dienen, en,

(iv) de bijgebrachte documenten hierop geen ander licht werpen.

Door verzoekende partijen worden geen overtuigende argumenten bijgebracht die bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissingen, in een ander daglicht plaatsen.

In hun verzoekschrift houden verzoekende partijen vol dat er wel degelijk een protestactie plaatsvond in Tbilisi op 5 mei 2024, doch tonen zij zulks geenszins aan. Waar zij desbetreffend in hun verzoekschrift opwerpen dat “(e)r (...) *misschien wel geen sprake (is) van een manifestatie doch eerder een demonstratie*”, ziet de Raad niet in hoe deze bemerking een ander licht kan werpen op de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen, temeer nu verzoekende partijen nalaten te verduidelijken wat het verschil in betekenis is tussen deze twee termen en op welke wijze dit verschil de gedane vaststellingen zou weerleggen of verklaren. De Raad onderstreept voorts dat eerste verzoekende partij hoe dan ook duidelijk verklaarde dat zij op 5 mei 2024 was gaan protesteren in Tbilisi op de Rustavelilaan, dat er toen een aanzienlijke menigte aanwezig was en dat er ook veel personen gearresteerd werden, hetgeen duidelijk haaks staat op de door verwerende partij aangebrachte informatie volgens dewelke Tbilisi op die dag er *quasi* verlaten bij lag en er feitelijk geen protestacties waren die dag aangezien het orthodox Pasen was, een feestdag in Georgië, en alles gesloten was (zie administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie). Waar verzoekende partijen verder nog verwijzen naar een passage uit een Georgisch internetartikel (zie bijlage 4 van het verzoekschrift), bemerkt de Raad dat uit de vertaling in het verzoekschrift van deze passage evenmin blijkt dat er op 5 mei 2024 (Pasen) een protestactie plaatsvond in Tbilisi. Immers wordt er enkel gewag gemaakt van een protestactie op 3 mei 2024 (Goede Vrijdag). Door verzoekende partijen wordt dan ook geen andersluidende informatie bijgebracht die aantoont dat de door verwerende partij aangebrachte informatie blijkens dewelke er op 5 mei 2024 geen protestactie plaatsvond in Tbilisi niet correct is. De vaststelling dat hun bewering op 5 mei 2024 te hebben deelgenomen aan een protestactie in Tbilisi niet te verenigen valt met de beschikbare landeninformatie blijft dan ook onverminderd overeind.

Waar verzoekende partijen verder aanvoeren dat eerste verzoekende partij zodanig geschokt was door hetgeen haar overkwam “*dat hij zich niet bekommert of dat een 4, 5 of 6 mei was*”, acht de Raad het vooreerst niet ernstig dat verzoekende partijen enerzijds in hun verzoekschrift blijven vasthouden aan hun verklaring wel degelijk op 5 mei 2024 te hebben deelgenomen aan een protestactie in Tbilisi doch anderzijds lijken te stellen zich vergist te hebben omtrent de datum van de protestactie waaraan zij deelnamen. Voorts duidt de Raad erop dat zowel eerste als tweede verzoekende partij meermaals duidelijk en expliciet aangaven dat zij op 5 mei 2024 deelnamen aan een protestactie (notities CGVS D., p. 8; notities CGVS M., p. 6; vragenlijsten CGVS D. en M., vraag 3.5). Hun verweer dat er sprake zou zijn van een vergissing omtrent de datum waarop de protestactie plaatsvond, kan dan ook bezwaarlijk worden aangenomen.

Voor het overige komen verzoekende partijen in hun verzoekschrift niet verder dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter voormelde bevindingen niet weerleggen, noch ontkrachten.

Daarnaast voegen verzoekende partijen als bijlage bij hun verzoekschrift nog een verklaring opgesteld door eerste verzoekende partij met vertaling naar het Nederlands (bijlagen 5-6), doch de Raad oordeelt dat deze

verklaring evenmin soelaas biedt. Waar hierin immers gesteld wordt dat er dagelijks onbekenden langskomen bij hun (schoon)moeder, bemerkt de Raad dat dit slechts een blote bewering betreft waarvan niet het minste concrete bewijs wordt bijgebracht. Verder beperkt eerste verzoekende partij zich in deze verklaring tot een loutere herhaling van de reeds eerder aangehaalde problemen wegens haar deelname aan de protestactie, waarmee zij evenwel op geen enkele wijze *in concreto* afbreuk doet aan de in de bestreden beslissing gedane bevindingen op grond waarvan verwerende partij terecht besluit dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan haar deelname aan een protestactie en de problemen die zij omwille hiervan zou hebben gekend.

2.2.7. Verder treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze inzake de voormalige activiteiten van eerste verzoekende partij bij de Nationale Beweging op het volgende wijst: *“Betreffende uw voormalige activiteiten bij de Nationale Beweging stelt het CGVS dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië een meerpartijenstelsel heeft en verkiezingen er doorgaans competitief verlopen, niettemin zowel tijdens de verkiezingscampagne als tijdens de verkiezingen onregelmatigheden voorkomen. In de praktijk bekleedt sinds de jaren 2000 slechts één partij een machtspositie. Actueel is de macht geconcentreerd bij Georgian Dream. Sinds het aantreden van de Georgian Dream-coalitie in 2012 raakte de Georgische samenleving ook sterk gepolariseerd.*

Hoewel het recht op vrijheid van vergadering en van betoging doorgaans worden gerespecteerd en de ordediensten betogingen vaak succesvol faciliteren, is er in periodes van verhoogde maatschappelijke en/of politieke spanning occasioneel sprake van het gebruik van disproportioneel geweld door de ordediensten in het kader van betogingen. Tijdens betogingen arresteert de politie ook regelmatig betogers omwille van administratieve overtredingen. Dit kan gepaard gaan met geweld. Marteling en onmenselijke of vernederende behandeling door leden van de ordehandhaving vormen volgens de Public Defender de voorbije jaren echter niet langer een structureel probleem in Georgië. Arrestanten kunnen na arrestatie veroordeeld worden tot een administratieve boete of detentie. Deze administratieve sancties hebben een bekoelend effect op activisten en zijn bedoeld om het protest stil te leggen, maar leiden gewoonlijk niet tot systematische persoonsgerichte vervolging. Vertegenwoordigers van de media, oppositiefiguren en vooraanstaande activisten worden in bepaalde situaties wel doelbewust gearresteerd tijdens betogingen. Vreedzame betogingen worden daarnaast soms verstoord door tegenbetogingen van agressieve groepen, wat kan uitmonden in onderlinge schermutselingen met fysiek geweld.

In verkiezingsperiodes kan de regering(spartij) druk uitoefenen op personen die politiek belangrijk zijn, hoofdzakelijk kandidaten voor oppositiepartijen, mensen die invloed hebben of actieve leden van gemeenteraden. Kiezers kunnen tijdens de verkiezingsperiode benaderd worden om te stemmen op de regerende partij. Deze intimidatiepogingen betreffen voornamelijk psychologische druk en zetten zich niet voort na afloop van de verkiezingen. Overheidsmedewerkers die stemmen ronselen voor de oppositie of hun voorkeur voor de oppositie publiekelijk uiten, riskeren hun job te verliezen. Fysiek geweld, strafrechtelijke vervolging en arrestaties zijn echter eerder uitzonderlijk. Doorgaans zijn er geen gevolgen indien de betrokkene niet ingaat op de eis om zijn politieke activiteiten op te geven of te stemmen op de regerende partij.

Actueel is er geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden. Hooggeplaatste opposanten/ critici staan wel bloot aan politiek gemotiveerde gerechtelijke vervolging waarbij fundamentele rechten worden geschonden. Dergelijke zaken worden doorgaans echter gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

In hoeverre opposanten/critici van het huidige regime omwille van hun politieke overtuigingen en/of activiteiten blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie, gerechtelijke vervolging en/of geweld vanwege de autoriteiten en/of derden en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken.

Gevraagd over uw politieke activiteiten verklaarde u zo dat u instond voor logistieke taken zoals het bijvullen van pennen of papieren in een bureau (CGVS p. 5). Verder verklaarde u dat u eigenlijk sinds 2020 ook niet meer actief betrokken was bij deze partij (Vragenlijst DVZ Nr. 3; CGVS p. 5-6). Bovendien werd u gevraagd of u nog problemen had gekend omwille van uw politieke activiteiten na uw terugkeer uit Zweden in 2021 waarop u verklaarde dat er kleine gebeurtenissen waren maar niets bijzonder (Verklaring DVZ Nr. 23, 33; CGVS p. 7). Echter verklaarde u op de DVZ ook dat u in 2021 nog meermaals fysiek werd aangevallen (Vragenlijst DVZ Nr. 3.5). Deze tegenstrijdige verklaringen doen ernstige twijfels opkomen over deze vermeende problemen, des te meer omdat u hier nooit iets tijdens uw persoonlijk onderhoud over wist te vermelden ondanks dat u hier verschillende kansen toe kreeg (CGVS p. 5-7, 14, 15). Voorts werd u gevraagd of u tussen 2022 en uw vlucht in midden 2024 nog problemen kende wegens uw voormalige lidmaatschap bij deze politieke partij waarop u verklaarde van niet (CGVS p. 14). Bijgevolg kan het CGVS niet stellen dat u

omwille van uw voormalige activiteiten bij een politieke partij een concrete vrees voor vervolging zou hebben in Georgië.”

De door verwerende partij per aanvullende nota bijgebrachte “*COI Focus*” inzake “*Georgië – Algemene situatie*” van 11 december 2023 ligt geheel in dezelfde lijn als de informatie waarop verwerende partij zich in de bestreden beslissingen steunt. Ook uit deze informatie blijkt geen veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime, hoewel geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden. De COI-Focus bevestigt tevens dat hooggeplaatste opposanten/critici wel blootstaan aan politiek gemotiveerde gerechtelijke vervolging waarbij fundamentele rechten worden geschonden, doch dat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven aangezien deze zaken doorgaans gemonitord worden door de Public Defender en door lokale internationale organisaties. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk, waarbij verzoekende partijen hun nood aan internationale bescherming *in concreto* dienen aan te tonen.

Verzoekende partijen lijken aan te voeren dat de landeninformatie waarop verwerende partij zich steunt gedateerd is, doch de Raad stelt vast dat zij geheel nalaten aan de hand van andersluidende informatie aan te tonen dat bovenstaande beoordeling niet (langer) actueel en/of correct is. Verzoekende partijen doen dan ook geen enkele afbreuk aan het gegeven dat een individuele beoordeling noodzakelijk blijft waarbij zij hun nood aan internationale bescherming *in concreto* aannemelijk dienen te maken.

In navolging van de commissaris-generaal, stelt de Raad evenwel vast dat verzoekende partijen hierin allerminst slagen. Vooreerst maakt eerste verzoekende partij niet aannemelijk voor haar vertrek uit Georgië daadwerkelijk problemen te hebben gekend omwille van haar voormalige activiteiten bij de Nationale Beweging. Immers wordt er in de bestreden beslissingen dienaangaande dienstig op gewezen dat zij tegenstrijdige verklaringen aflegt over de beweeerde problemen die zij omwille hiervan zou hebben gekend na haar terugkeer uit Zweden in 2021, waardoor hieraan niet het minste geloof kan worden gehecht. Verder gaf eerste verzoekende partij aan dat zij tussen 2022 en haar vlucht midden 2024 geen problemen kende wegens haar voormalige lidmaatschap bij deze politieke partij (notities CGVS D., p. 14). Ook verklaarde zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken expliciet dat haar vertrek uit Georgië geen verband hield met haar voormalige lidmaatschap van de Nationale Beweging en/of haar vroegere activiteiten voor deze partij (administratief dossier, stuk 7, map DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 3.3). Daarnaast zijn er evenmin concrete indicaties waaruit kan blijken dat men haar omwille hiervan alsnog zal viseren bij een terugkeer naar Georgië. De Raad onderstreept hierbij dat de rol van eerste verzoekende partij bij de Nationale Beweging uiterst beperkt was, nu zij louter logistieke taken had zoals het bijvullen van pennen of papieren in een bureau, en dat zij sinds 2020 niet meer actief betrokken is bij de partij. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom men haar omwille hiervan plots alsnog zou viseren bij een eventuele terugkeer naar Georgië. Overigens wordt ook in het verzoekschrift aangegeven dat eerste verzoekende partij “*zich niet (interesseert) aan zijn uitgedoofde politieke activiteit, welke in feite eerder een logistieke functie was*”, waaruit kan worden afgeleid dat eerste verzoekende partij bij terugkeer geen vrees koestert omwille van haar vroegere (uiterst beperkte) activiteiten voor de Nationale Beweging. Immers kan in het geval van een gegronde vrees voor vervolging in alle redelijkheid verwacht worden dat zij desbetreffend wel enige interesse aan de dag zou leggen, *quod non*.

2.2.8. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partijen geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan hen de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.9. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissingen heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partijen, waarop zij zich eveneens beroepen teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partijen dan ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenwel niet aan dat er heden in Georgië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partijen kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.10. Betreft de aangevoerde schending van het vertrouwensbeginsel, merkt de Raad op dat het vertrouwensbeginsel kan worden omschreven als een van de beginselen van behoorlijk bestuur krachtens

hetwelk de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid, of op toezeggingen of beloften die de overheid in het concrete geval heeft gedaan (RvS 6 februari 2001, nr. 93.104). Het vertrouwensbeginsel houdt in dat het bestuur de bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dient te honoreren (RvS 28 januari 2008, nr. 179.021). Van een schending van het vertrouwensbeginsel kan slechts sprake zijn, indien aan drie voorwaarden is voldaan: het bestaan van een bestuurlijke vergissing, het ten gevolge van die vergissing verlenen van een voordeel aan de kandidaat-vluchteling en de afwezigheid van gewichtige redenen om het verleende voordeel terug te vorderen. Verzoekende partijen zetten niet uiteen op welke wijze aan deze voorwaarden zou zijn voldaan.

2.2.11. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partijen neergelegde documenten en de landeninformatie. Voorts kregen eerste verzoekende partij en tweede verzoekende partij tijdens hun persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal van respectievelijk 27 augustus 2024 en 6 september 2024 de kans om hun redenen van hun verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Georgisch en bijgestaan door hun advocaat. De commissaris-generaal heeft de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.12. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.13. Waar verzoekende partijen ter terechtzitting een bundel stukken neerleggen, stelt de Raad vast dat deze stukken niet voorzien zijn van een aanvullende nota. Met toepassing van artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet worden deze stukken derhalve ambtshalve uit de debatten geweerd.

2.2.14. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven maart tweeduizend vijftwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT